

det bedste Pant for, at vi fra alle Sider maa blive drevne til hurtigt mulig at faa en Toldlov i Stand, for at det, som vi Alle ere enige om ikke skal ske, ikke skal træde i Kraft? Ut man kan finde en Selvmodsigelse i det Standpunkt, skal jeg overlade til den høitærede Minister, men det tror jeg ikke Andre ville finde. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtrede, at dette Forslag fjerner ikke de Betænkkeligheder, som tidligere ere fremsatte af Flertallet imod Traktatens Vedtagelse, idet han for det Første nævnte, at Sukkerraffinaderierne ikke faae nogen Erstatning herved. Men de ville faae det saa hurtigt, at det vilde faae liden eller ingen Betydning, naar den Toldlov udkommer, som nødvendig maa blive Følgen af dette Forslags Vedtagelse. Fremdeles fremsatte det ærede Medlem, og det tiltraadte den høitærede Minister omtrent med de samme Ord, at Banffeligheden ved Forhandlinger med andre Magter vilde blive forøget. Vi kunne dog ikke fastholde en Vintold af $7\frac{1}{2}$ Dre overfor andre Magter, naar vi nu her nedsætte Vintolden til $6\frac{3}{4}$ Dre. Dersom vi virkelig definitivt nedsætte Vintolden til $6\frac{3}{4}$ Dre, ville vi heller ikke kunne gjøre det, det er fuldkommen sandt, men det er min fulde Overbevisning, at denne Nedsættelse af Vintolden til $6\frac{3}{4}$ Dre aldrig vil træde i Kraft, og vi se jo, at Forhandlinger med andre Magter ikke gaa saa hurtig. Efter den høitærede Ministers Beregning have de staaet $2\frac{1}{2}$ Aar paa med Spanien, efter vor Beregning ikke mere end et Aar, efter som de i Virkeligheden ikke begyndte før i Fjor Foraar. Men længe inden den Tid ville vi være komne til en definitiv Fastsættelse af Vintolden, og ville ogsaa deri have en Opfordring til hurtigt muligt at enes om Toldloven, det vil være den virksomste og bedste Drivffeder for alle Parter til at faae Toldlovsagen til Ende, dersom vi nu vedtage det stillede Forslag, og jeg tror, at vi fra alle Parter Side maa have en Trang til at lægge et saadant Tryk paa os. Vi saavel som de Andre maa kunne enes om det; vi have, som den høitærede Minister rigtig bemærkede, ikke kunnet enes om det i 13 Aar, skulle vi da ikke trænge til at faae et Pres paa os alle til Hobe? Lad os faae dette Pres paa os. Jeg nærer derfor ikke nogenjombest Fyngt for, at vi inden den 1ste April 1885 skulle kunne enes om en Toldlov, naagtet man ikke har kunnet enes om den i 13 Aar. Den værste Anstødssten vil være fjernet. Den værste Anstødssten ligger i Spørgsmaalet om Kompensationen. Det er den, som fra første Færd af, fra Samlingen 1870—71

indtil denne Time har været Anstødsstenen. Den fjernes her paa en Maade, som man i Virkeligheden fra alle Sider maa erkende for at være et berettiget Krav. Den fjernes derved, at denne Lov, som aldrig skulde have været Andet end en rent midlertidig Lov, bliver ophævet, og at vi faae Lov til at behandle Toldloven paa Grundlag af den Toldlov, som blev vedtaget som definitiv Toldlov for 21 Aar siden. Ut det skulde være vanstelligt at faae en saadan Lov som den i Vædringsforslaget betegne i Stand paa saa Dage, naar vi ere blevne enige om Vædringsforslaget, kan jeg ikke indse; thi hele Lovens Indhold staaar omtrent Ord til andet i Vædringsforslaget, og det gjælder da blot simpelt hen om at sætte sig hen og med et Pennestreg vedigere den. Saa snart Vædringsforslaget er vedtaget af de forskjellige Faktorer, kan enhverjombest Skriver sætte sig ned og redigere dette Lovforslag, naar Alle maatte være enige om det. Det kan ikke forvalde nogen Banffelighed; Banffeligheden med en Lovs Behandling, som det ærede Medlem af Mindretallet udbredte sig over, kan stundom være stor, men kun naar man er uenig om, hvad der skal staa i Loven. Naar man er fuldstændig enig om hver Smule, der skal staa i Loven, kan der ikke være Banffeligheder til Stede, og det vil man være enig om her, saasnart Vædringsforslaget er vedtaget eller tiltraadt fra alle Sider. Det vil derfor ogsaa være den hurtigste Maade at lade Spanien faae at vide, at der vil komme en Traktat ud, at gaa den Vej i det Dieblik, dette Forslag vedtages i dette Thing idag og i det andet Thing, saa saare det kan komme til Forhandling der. Saa vide vi jo, at den høitærede Minister ikke er nogen Hindring; det have vi hørt saa ofte. Naar vi kunne saa vidt, saa er Sagen virkelig fuldstændig faktisk afgjort, og det gjælder kun om at sætte Lovens formelle Segl paa den Handling, som vi have foretaget. Det er nødvendigt at sætte Lovens Segl paa, saa er den færdig. Der er kun endnu en Bemærkning, jeg skal gjøre til den høitærede Minister. Han fremsatte overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) den Bemærkning, at det, som det ærede Medlem havde sagt, ikke var af den Slags Udtalelser, om hvilke det kan siges, at de tjene til at fremme Samarbejdet og god Forstaaelse mellem Thingene, og den høitærede Minister opfordrede til at indrette Udtalelserne saaledes, at de kunde tjene dertil. Jeg skal dertil sige, at den Maade, hvorpaa den høitærede Minister saavel idag som bestandig i saa mange Aar har talt i dette Thing og det andet Thing, ikke har kunnet